

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/182/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011028
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120011028.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Jaroslava Pučeka a Ing. Róberta Meluša v trestnej veci odsúdeného Q. W., narodeného 2. septembra XXXX v E., trvale bydliskom S. K. Q., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom („ÚVTOS Dubnica nad Váhom“), na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom 28. októbra 2020 rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného Q. W., narodeného 2. septembra XXXX na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

12.08.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Q. W. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil, že Q. W. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina 28T 112/2011 z 05.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 1To 25/2014 z 20.05.2014 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorého výkon nastúpil 21.05.2014 a ktorý vykonal 21.01.2016 (započítanie väzby od 31.01.2014 do 21.05.2014). 21.01.2016 bol odsúdený vzatý do väzby, pričom 21.04.2016 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žilina 1T 154/2014 z 12.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 3To 166/2015 z 21.04.2016 za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné. Tento trest vykonal 01.01.2020. Následne nastúpil výkon trestu odňatia slobody 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žilina 32T 122/2008 z 15.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 2To 8/2018 z 18.04.2018 za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné. Tento trest má odsúdený predpokladane vykonať 02.02.2022.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že odsúdený je slobodný, má ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity, pred výkonom trestu bol zamestnaný. Do výkonu väzby nastúpil zo slobody predvedením do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina (ďalej len „ústav Žilina“), kde sa v jeho správaní a vystupovaní vyskytli viaceré nedostatky. Odsúdený sa nevhodným spôsobom dožadoval vydania liekov proti bolesti, nátlakovým spôsobom sa dožadoval povolenia kontaktnej návštevy so svojou maloletou dcérou a vyskytli sa aj vzťahové problémy s inými odsúdenými. Neskôr bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok (ďalej len „ústav Ružomberok“), kde začal vykonávať trest v ústave so stredným stupňom stráženia. V

tomto ústave boli v jeho správaní a vystupovaní zaznamenané nedostatky vo vzťahu k dodržiavaniu interných predpisov, keď sa nevhodne správal voči personálu ústavu a odmietal dodržiavať pracovný postup na pracovisku. Svoje správanie upravil až na základe opakovaných výziev. Svoj voľný čas trávil aktívne, zapájal sa do športových aktivít, čítal, sledoval televíziu a zdokonaľoval sa v anglickom jazyku. Pracovne zaradený bol na pracovisku s dozorom v ústave - Šitie VV. Pravidelný kontakt udržiaval so svojou matkou formou korešpondencie, s bratom, bývalou priateľkou a dcérou udržiaval kontakt všetkými dostupnými formami. 12.01.2016 bol premiestnený do ústavu Žilina, kde bol dňa 21.01.2016 po ukončení výkonu trestu vzatý do väzby. Aj počas tohto pobytu boli zistené porušenia interných predpisov, keď mal neporiadok vo svojich osobných veciach, bol neslušný k príslušníkovi zboru a nedovoleným spôsobom sa kontaktoval s inými osobami. Výkon trestu v strednom stupni stráženia začal vykonávať v ústave Ružomberok od 03.05.2016. Na základe opakovaného porušovania ústavného poriadku a pre nekritický postoj k trestnej činnosti bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“. Neskôr sa podarilo jeho správanie a vystupovanie postupne stabilizovať, porušenia interných predpisov sa už nevyskytovali. Vo svojich osobných veciach si udržiaval poriadok na požadovanej úrovni, voľný čas využíval aktívne. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dozorom v ústave - Šitie VV. Za prístup k pracovnej oblasti bol dvakrát disciplinárne odmenený. Kontakt aj naďalej udržiaval formou korešpondencie so svojou matkou. S bratom, bývalou priateľkou a dcérou udržiaval kontakt všetkými dostupnými formami. Na základe pozitívnych výsledkov pri plnení programu zaobchádzania mu bola zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“. Na základe rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok o určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s minimálny stupňom stráženia. 26.06.2018 bol premiestnený do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s povinnosťami, časovým rozvrhom dňa, ako i ústavným poriadkom, bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Adaptáciu na podmienky výkonu trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom zvládol bez väčších problémov. Jeho správanie a vystupovanie bolo spočiatku stabilizované. Neskôr začal opätovne porušovať interné predpisy, keď sa opakovane zúčastňoval hazardných hier o majetky, správal sa drzo v ambulancii ústavného lekára, nemal osobné veci uložené podľa vzorov a nepovoleným spôsobom používaj športové veci. Za uvedené previnenia bol štyrikrát disciplinárne potrestaný a 24.02.2020 mu bola zmenená diferenciačná skupina z „B“ na „C“. Jeho správanie v kolektíve odsúdených s „C“ diferenciačnou skupinou bolo spočiatku na požadovanej úrovni, neskôr boli zaznamenané dva negatívne poznatky, keď nenastúpil včas do práce a nedodržiaval zásady slušného správania počas vychádzky. V kolektíve odsúdených záťažové situácie väčšinou zvláda prijateľným spôsobom a svoje požiadavky predkladá slušne. Jeho právne a morálne vedomie sú na nižšej úrovni. Voľný čas využíva pomerne aktívne. Číta dostupnú tlač a literatúru s využitím ponuky ústavnej knižnice, zapája sa do aktivít kultúrno osvetovej činnosti v rámci sektoru, využíva možnosť vychádzok, hrá spoločenské hry, počúva rozhlas a sleduje televízne vysielanie. V minulosti bol členom fitness, šachového a športovo-kombinovaného krúžku. Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde sa venuje prácam pri kompletizácii tesnení pre automobilový priemysel. Svoje pracovné povinnosti si plní na požadovanej úrovni. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája v rámci vykonávania čistiacich a upratovacích prác. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava predovšetkým s rodičmi a bratom formou telefonovania a korešpondencie. Odsúdený sa snaží kontaktovať aj osoby, ktorým bola jeho dcéra zverená do starostlivosti. Program zaobchádzania je zameraný najmä na dodržiavanie interných predpisov, budovanie si kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti, zmysluplné využívanie voľného času, rozvoj pracovných návykov a podporu kontaktu s primárnou rodinou. Stanovený program zaobchádzania odsúdený neplní v časti edukácia, nakoľko jeho postoj k aktuálne spáchanej trestnej činnosti je nekritický a opakovane porušil interné predpisy. V ostatných častiach plní stanovený program zaobchádzania na požadovanej úrovni. Odsúdený bol dvakrát disciplinárne odmenený a aktuálne vykazuje štyri disciplinárne tresty. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovým faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť trestného činu, nekritickosť k aktuálne spáchanej trestnej činnosti a dlhy. Záverom hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, avšak ÚVTOS Dubnica nad Váhom neodporúča jeho podmienené prepustenie.

Z odpisu registra trestov (ktorý bol oboznámený z osobného spisu odsúdeného) a z obsahu spisu (napríklad i oboznámené uznesenie Okresného súdu Trenčín 1Pp 69/2020) vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ celkom desaťkrát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť (trestné činy krádeže, nebezpečného vyhrážania ale i marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Okresný súd Trenčín uznesením 1Pp 69/2019 z 10.07.2019 („uznesenie 1Pp 69/2019“), ktoré 12.09.2020 nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2Tos 105/2019 z 12.09.2019 („uznesenie 2Tos 105/2019“) zamietol žiadosť odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dôvodiac nesplnením materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie.

Sťažnostný súd v uznesení 2Tos 105.2019, ktorým zamietol sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu 1Pp 69/2019, okrem iného dôvodil, že z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmieneného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania závažnej trestnej činnosti, ku ktorej prezentuje nekritický postoj a finančné problémy. Zdôraznil, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je vtom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, tj. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru. Záverom dodal, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený opakovane páchal rôznorodú trestnú činnosť (v prevažnej miere majetkového charakteru), pričom celkovo bol už 10-krát súdne trestaný, dokonca aj nepodmienečnými trestami. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, aj závažnej povahy a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život.

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania písomného hodnotenia odsúdeného nedošlo k žiadnym zmenám, ktoré by ovplyvnili záver hodnotenia. Jedinou zmenou je, že odsúdený je aktuálne nezaradený do práce z dôvodu prijatých protiepidemiologických opatrení, pričom v prípade zlepšenia situácie bude zrejme opätovne zaradený do práce.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby súd návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietol, pričom poukázal na neodporúčací charakter hodnotenia ústavu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí navrhol jeho žiadosti na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť, podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody spolu s uložením probačného dohľadu. Je vnútorne presvedčený, že už trestnú činnosť nebude páchať. Ďalej dôvodil, že už má väčšinu trestu za sebou a doma má starých rodičov a nakoľko je v tejto dobe v ovzduší COVID-19, pre starších ľudí je to smrteľný vírus, a preto by chcel byť pri nich. Aj oni to chcú. Čo sa týka materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia jediné, čo môže zaručiť je, že po prepustení má zabezpečené bývanie na adrese u mamy P. Taktiež má zabezpečené pracovné miesto vo firme, ktorú uvádzal už minulý rok. Chcel by sa vrátiť k dcére, ktorá je iskra jeho života. Čo sa týka jeho minulosti, ľutuje ju, ale už sa to zmeniť nedá. Je silno presvedčený, že tento trest, ktorý doteraz vykonal, mu veľa vzal - jeho rodinu, slobodu, dcéru a jej rast. Je silno presvedčený, že už nebude páchať žiadnu trestnú činnosť, nechce prísť o rodinu, o dcéru. Vie, že z registra trestov vyplýva, že má recidívu, preto žiada súd, aby vec prejednal a dal mu šancu, nepozeral na minulosť, ale treba sa pozerať do budúcnosti. Čo sa týka hodnotenia, k tomu sa vyjadril tak, že aj keby mal 20 pochvál, tak odporúčaná nebude. Poukazujú stále na jeho minulosť. Je si plne vedomý, že toto hodnotenie podľa jeho vnútorného presvedčenia nemá žiadny vplyv na to, že po výkone trestu nebude páchať trestnú činnosť. Jedinú záruku, ktorú môže dať, ak ho súd prepustí je, že môže nariadiť dohľad probačného a mediáčného úradníka, kde by sa riadne hlásil.

Predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1, Tr. zák. je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to že:

1. odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (formálna podmienka),
2. vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie (prvá materiálna podmienka) a
3. môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, tj. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (druhá materiálna podmienka).

§ 66 ods. 1 Tr. zák. pritom vyjadruje najmä požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného (dve materiálne podmienky), ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a ktorá pritom musí vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného. Očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale neboli u neho dôsledne splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia (že vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a že možno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, tj. neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy). Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný, z ktorého dôvodu ho zamietol.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky, toto mal súd preukázané zo skráteného výpisu.

Čo sa týka splnenia prvej materiálnej podmienky, tak v danom prípade už o splnení tejto podmienky mal súd dôvodné pochybnosti. Dáva do pozornosti najmä hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v ktorom odsúdenému boli vytýkané viaceré porušenia predpisov upravujúcich výkon trestu odňatia slobody. Už vo výkone väzby sa v správaní a vystupovaní odsúdeného vyskytli viaceré nedostatky, keď sa nevhodným spôsobom dožadoval vydania liekov proti bolesti, nátlakovým spôsobom sa dožadoval povolenia kontaktnej návštevy so svojou maloletou dcérou a vyskytli sa aj vzťahové problémy s inými odsúdenými. Po premiestnení do ústavu Ružomberok, kde začal vykonávať trest, boli tiež v správaní a vystupovaní odsúdeného zaznamenané nedostatky vo vzťahu k dodržiavaniu interných predpisov, keď sa nevhodne správal voči personálu ústavu a odmietal dodržiavať pracovný postup na pracovisku, ktoré správanie bolo upravené až na základe opakovaných výziev. Ďalej, aj pokiaľ ide o jeho pobyt v

ústave Žilina, i tu boli zistené porušenia interných predpisov, keď mal neporiadok vo svojich osobných veciach, bol neslušný k príslušníkovi zboru a nedovoleným spôsobom sa kontaktoval s inými osobami. Napokon, už v ÚVTOS Dubnica nad Váhom síce správanie a vystupovanie odsúdeného bolo spočiatku stabilizované, ale neskôr začal odsúdený opätovne porušovať interné predpisy, keď sa opakovane zúčastňoval hazardných hier o majetky, správal sa drzo v ambulancii ústavného lekára, nemal osobné veci uložené podľa vzorov a nepovoleným spôsobom používal športové veci. Za tieto previnenia bol štyrikrát disciplinárne potrestaný a 24.02.2020 (dokonca po tom, ako súd zamietol jeho skoršiu žiadosť na podmieňané prepustenie) mu bola zmenená diferenciatná skupina z „B“ na „C“, pričom aj v tejto skupine boli zaznamenané dva negatívne poznatky, keď nenastúpil včas do práce a nedodržel zásady slušného správania počas vychádzky. Všetky tieto porušenia ústavného poriadku a predpisov upravujúcich výkon trestu odňatia slobody nasvedčujú tomu, že ani vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený nepreukázal polepšenie, s dodržiavaním predpisov má sústavné problémy, ktorý záver platí o to viac, že k stabilizácii správania sa odsúdeného nedošlo ani po tom, ako súd zamietol jeho skoršiu žiadosť na podmieňané prepustenie.

Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky súd prihliadol aj na záver hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorý neodporučil odsúdeného podmieňane prepustiť. S týmto záverom sa súd stotožnil k čomu dopĺňa, že pri rozhodovaní o návrhu na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné vychádzať i zo skutočností a záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V tomto smere súd podľa § 66 Tr. zák. prihliadol aj na negatívny charakter správania a konania odsúdeného na slobode, keď z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený opakovane páchal rôznorodú trestnú činnosť (v prevažnej miere majetkového charakteru), pričom celkovo bol už 10-krát súdne trestaný, dokonca aj nepodmieňanými trestami, čo doposiaľ nevedlo k jeho náprave. Je teda odsúdený osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, aj závažnej povahy a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Existuje teda príliš vysoké riziko recidívy odsúdeného a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte stále (aj s poukazom na konštatované porušenia ústavného poriadku a predpisov upravujúcich výkon trestu odňatia slobody) dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty. S odkazom na uvedené súd zastáva názor, že nemožno u odsúdeného dôvodne predpokladať, že na slobode povedie riadny život, hoc sám túto skutočnosť z dôvodu jeho „vnútorného presvedčenia“ prezentuje ako fakt.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa práva na jej podanie výslovne vzdal.